

**PARLEMENT DE LA RÉGION
DE BRUXELLES-CAPITALE**

SESSION ORDINAIRE 2010 - 2011

3 FÉVRIER 2011

PROPOSITION D'ORDONNANCE

**modifiant l'ordonnance du 29 novembre 2007
portant fixation des modes de sépulture, de la
destination des cendres ainsi que des rites de la
conviction philosophique pour les funérailles
pouvant figurer dans l'acte de dernières
volontés**

RAPPORT

fait au nom de la commission
des Affaires intérieures, chargée des Pouvoirs
locaux et des Compétences d'agglomération

par Mme Isabelle MOLENBERG (F)

Ont participé aux travaux de la commission :

Membres effectifs : Mmes Françoise Bertieaux, Isabelle Molenberg, Martine Payfa, Catherine Moureaux, M. Rudi Vervoort, Mmes Anne Dirix, Barbara Trachte, MM. Ahmed El Khannouss, René Coppens, Mme Sophie Brouhon, M. Walter Vandenbossche.

Membres suppléants : MM. Ahmed El Ktibi, Ahmed Mouhssin.

Autres membres : MM. Emmanuel De Bock, Serge de Patoul, Hamza Fassi-Fihri, Vincent Lurquin, Bertin Mampaka Mankamba, Mme Gisèle Mandaila.

Voir :

Document du Parlement :
A-110/1 – 2009/2010 : Proposition d'ordonnance.

**BRUSSELS
HOOFDSTEDELIJK PARLEMENT**

GEWONE ZITTING 2010 - 2011

3 FEBRUARI 2011

VOORSTEL VAN ORDONNANTIE

**tot wijziging van de ordonnantie van
29 november 2007 tot vaststelling van de wijzen
van lijkbezorging, de asbestemming en de
rituelen van de levensbeschouwing voor de
uitvaartplechtigheid die kunnen opgenomen
worden in de laatste wilsbeschikking**

VERSLAG

uitgebracht namens de commissie
voor Binnenlandse Zaken, belast met de Lokale
Besturen en de Agglomeratiebevoegdheden

door mevr. Isabelle MOLENBERG (F)

Aan de werkzaamheden van de commissie hebben deelgenomen :

Vaste leden : mevr. Françoise Bertieaux, mevr. Isabelle Molenberg, mevr. Martine Payfa, mevr. Catherine Moureaux, de heer Rudi Vervoort, mevr. Anne Dirix, mevr. Barbara Trachte, de heren Ahmed El Khannouss, René Coppens, mevr. Sophie Brouhon, de heer Walter Vandenbossche.

Plaatsvervangers : de heren Ahmed El Ktibi, Ahmed Mouhssin.

Andere leden : de heren Emmanuel De Bock, Serge de Patoul, Hamza Fassi-Fihri, Vincent Lurquin, Bertin Mampaka Mankamba, mevr. Gisèle Mandaila.

Zie :

Stuk van het Parlement :
A-110/1 – 2009/2010 : Voorstel van ordonnantie.

I. Exposé introductif de M. Hamza Fassi-Fihri, coauteur de la proposition d'ordonnance

M. Hamza Fassi-Fihri a tenu l'exposé suivant devant les commissaires après avoir adressé ses remerciements aux co-auteurs de la présente proposition d'ordonnance :

« Cette proposition d'ordonnance concerne le respect des dernières volontés des habitants de la Région de Bruxelles-Capitale. Bien qu'assez technique, ce texte représente donc une avancée pour les Bruxellois et leur famille.

Actuellement, toute personne peut, de son vivant, informer de son plein gré et par écrit l'officier de l'état civil de sa commune de ses dernières volontés.

Tout le monde s'accorde sur le fait que se conformer aux souhaits et aux dernières volontés des défunts est un témoignage de respect et constitue un ultime hommage à leur rendre.

Sur un plan juridique, l'arrêté royal du 2 août 1990 réglant l'enregistrement par les communes des dernières volontés quant au mode de sépulture prévoyait déjà le choix entre la crémation et l'inhumation.

Cependant, force est de constater que le choix du rituel lors des funérailles, ainsi que celui de la destination des cendres, n'étaient pas encore prévus dans le cadre de cet arrêté.

Après la régionalisation de la matière le 1er janvier 2002, la Région de Bruxelles-Capitale, la Région wallonne et la Région flamande ont transposé et adapté la législation. A Bruxelles, il s'agit de l'ordonnance du 29 novembre 2007 portant fixation des modes de sépulture, de la destination des cendres ainsi que des rites de la conviction philosophique pour les funérailles pouvant figurer dans l'acte de dernières volontés.

Les dernières volontés d'une personne portent actuellement sur 3 éléments :

- le mode de sépulture : le déclarant choisit entre l'inhumation ou la crémation. En cas de crémation, celle-ci pourra être suivie d'une inhumation, d'une dispersion ou encore d'une conservation des cendres ;
- la destination précise des cendres (le cimetière de la commune de résidence, le columbarium du cimetière, un autre cimetière, la mer territoriale belge ou encore un autre endroit) ;
- le rite de la conviction philosophique (cérémonie funéraire selon le culte religieux ou la conviction philosophique du déclarant).

I. Inleidende uiteenzetting van de heer Hamza Fassi-Fihri, mede-indiener van het voorstel van ordonnantie

De heer Hamza Fassi-Fihri heeft de volgende uiteenzetting gehouden voor de commissieleden, na een woord van dank aan de mede-indieners van dit voorstel van ordonnantie :

« Dit voorstel van ordonnantie handelt over de naleving van de laatste wilsbeschikking van de inwoners van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. De tekst is redelijk technisch, maar houdt dus een vooruitgang in voor de Brusselaars en hun familie.

Thans kan iedereen tijdens zijn leven uit eigen wil de ambtenaar van de burgerlijke stand schriftelijk op de hoogte brengen van zijn laatste wilsbeschikking.

Iedereen is het erover eens dat het vervullen van de wensen en de laatste wilsbeschikking van de overledenen een uiting zijn van respect en een laatste eerbetoon.

Op juridisch vlak, was al voorzien in de keuze tussen crematie en begraving, te weten in het koninklijk besluit van 2 augustus 1990 tot regeling van de inschrijving door de gemeenten van de laatste wilsbeschikking inzake de wijze van teraardebestelling.

Men moet evenwel vaststellen dat in dat besluit nog niet voorzien was in de keuze van het ritueel bij de uitvaartplechtigheid, noch in de keuze van de asbestemming.

Na de regionalisering van die aangelegenheid op 1 januari 2002, hebben het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, het Vlaams Gewest en het Waals Gewest de wetgeving ter zake omgezet en aangepast. In Brussel gebeurde dat bij wege van de ordonnantie van 29 november 2007 tot vaststelling van de wijzen van lijkbezorging, de asbestemming en de rituelen van de levensbeschouwing voor de uitvaartplechtigheid die kunnen opgenomen worden in de laatste wilsbeschikking.

Thans heeft de laatste wilsbeschikking van een persoon betrekking op 3 elementen :

- de wijze van lijkbezorging : de declarant kiest tussen een begrafenis of een crematie. Een crematie kan gevolgd worden door een begrafenis, een uitstrooiing of bewaring van de as;
- de precieze asbestemming (begraafplaats van de gemeente van de woonplaats, columbarium, de Belgische territoriale zee of gelijk welke andere plaats);
- het ritueel van de levensbeschouwing (begravenisceremonie volgens de godsdienst of de levensbeschouwing van de declarant).

Le formulaire type de déclaration des dernières volontés, établi en application de cette législation, ne permet cependant pas au déclarant de se prononcer sur tous ces éléments. Il n'est, par exemple, pas possible de préciser la destination finale des cendres. La proposition déposée vise donc à permettre ce type de précisions, qui se trouvent généralement inscrites dans un contrat d'obsèques.

La proposition définit le contrat d'obsèques comme suit : «Le contrat d'obsèques est le contrat régissant les dernières volontés d'une personne conclu entre, d'une part, un particulier et, d'autre part, un notaire, une entreprise de pompes funèbres, une compagnie d'assurance ou tout autre organisme habilité à cet effet. ».

Une telle définition du contrat d'obsèques faisant la distinction entre les différentes parties susceptibles de conclure ledit contrat avec le particulier permettra de retrouver plus facilement les dernières volontés du défunt en ne se limitant pas aux seules conventions d'obsèques conclues par les compagnies d'assurance.

Lors de la déclaration du décès, l'employé communal vérifie l'existence ou non d'une déclaration de dernières volontés dans les registres de la population. Dans le cas où il en existe une, l'employé peut la consulter directement si le défunt est habitant de la commune. Par contre, si le défunt n'est pas un habitant de cette commune, l'entrepreneur de pompes funèbres aura le plus souvent contacté la commune du domicile et amènera l'extrait de dernières volontés à la commune. Si ce n'est pas le cas, l'employé pourra contacter l'autre commune.

Il s'avère utile que les dernières volontés comprennent la mention du contrat d'obsèques afin que l'employé communal puisse communiquer son existence à l'entrepreneur de pompes funèbres qui n'en a pas forcément connaissance. Le contrat d'obsèques peut avoir été conclu par un autre entrepreneur de pompes funèbres, un notaire ou encore une compagnie d'assurance.

Il apparaît que l'ordonnance du 29 novembre 2007 doit être adaptée en ce sens afin que l'ensemble des dernières volontés des défunts puisse être réalisé et que la commune, par le truchement de l'officier de l'état civil, soit tenue informée par exemple de la volonté de déclarer, par le biais d'un contrat d'obsèques, l'adresse d'un cimetière ou caveau, non situé sur le territoire de Bruxelles.

Aan de hand van het krachtens die wetgeving opgestelde standaardformulier tot verklaring van de laatste wilsbeschikking kan de declarant zich echter niet uitspreken over al die elementen. Zo kan men bijvoorbeeld de uiteindelijke bestemming van de as niet preciseren. Het ingediende voorstel beoogt dus de mogelijkheid te bieden tot dat soort verduidelijkingen, die in het algemeen opgenomen zijn in een uitvaartcontract.

In het voorstel wordt het uitvaartcontract als volgt omschreven : "Het uitvaartcontract is een contract dat de laatste wilsbeschikking van een persoon regelt en dat gesloten wordt tussen een privépersoon enerzijds en een notaris, een begrafenisonderneming, een verzekeringsmaatschappij of gelijk welke daartoe gemachtigde instantie anderzijds."

Een dergelijke omschrijving van het uitvaartcontract, waarin een onderscheid wordt gemaakt tussen de verschillende partijen die dat contract kunnen sluiten met een privépersoon, biedt de mogelijkheid de laatste wilsbeschikking van de overledene makkelijker terug te vinden, door zich niet louter te beperken tot de uitvaartovereenkomsten die gesloten zijn door de verzekeringsmaatschappijen.

Bij de aangifte van het overlijden, gaat de gemeentebeambte na of er een verklaring inzake de laatste wilsbeschikking bestaat in de bevolkingsregisters. Ingeval er een verklaring bestaat, kan de bediende ze onmiddellijk raadplegen voor de overledene die in de gemeente woont. Als de overledene daarentegen geen inwoner van die gemeente is, heeft de begrafenisondernemer meestal contact opgenomen met de gemeente van de woonplaats en brengt hij het uittreksel van de laatste wilsbeschikking naar de gemeente. Als dat niet het geval is, kan de beambte contact opnemen met de andere gemeente.

Het lijkt nuttig dat het uitvaartcontract vermeld is in de laatste wilsbeschikking, zodat de gemeentebeambte het bestaan ervan kan melden aan de begrafenisondernemer, die daarvan niet noodzakelijk op de hoogte is. Het uitvaartcontract kan gesloten zijn door een andere begrafenisondernemer, een notaris of een verzekeringsmaatschappij.

Kennelijk moet de ordonnantie van 29 november 2007 in die zin worden aangepast, zodat de laatste wilsbeschikking van de overledenen kan worden uitgevoerd en de gemeente via de ambtenaar van de burgerlijke stand op de hoogte kan worden gehouden, bijvoorbeeld van de wens om via een uitvaartcontract het adres van een kerkhof of grafkelder te geven die niet op het grondgebied van Brussel gelegen is.

La reconnaissance du contrat d'obsèques en tant qu'élément s'inscrivant dans le respect des dernières volontés du particulier permettra donc à l'officier de l'état civil d'informer l'entrepreneur de pompes funèbres de l'existence d'un contrat d'obsèques permettant, le cas échéant, de préciser les dernières volontés du défunt. Ce serait le cas si le défunt souhaite être enterré dans un cimetière ou un caveau particulier.

Le contenu, ainsi que le caractère exécutoire du contrat d'obsèques ne dépendront pas de la commune. Les pouvoirs locaux ne seront donc pas tenus d'exécuter ce qui se trouve dans le contrat. Le rôle de la commune sera uniquement informatif.

Dès lors, la conclusion d'un contrat obsèques peut s'avérer être la seule façon pour certaines personnes de voir leurs dernières volontés respectées; d'où l'importance de la possibilité d'informer l'officier d'état civil de l'existence d'une déclaration écrite déposée auprès d'une autorité reconnue. ».

II. Discussion générale

Mme Françoise Bertieaux indique que le groupe MR soutient la présente proposition d'ordonnance.

La députée s'interroge toutefois sur les modalités d'application de ce texte. En vertu de cette ordonnance, les communes seraient ainsi tenues d'exécuter les dernières volontés exprimées par une personne indigente en matière de mode de sépulture, de destination des cendres ou de rite de la conviction philosophique. C'est en effet aux communes qu'il revient d'organiser gratuitement et de manière décente la mise en bière et le transport des indigents. A titre d'exemple, une commune pourrait être obligée d'assurer à ses frais la dispersion sur un autre continent des cendres d'une personne indigente qui en aurait fait la demande.

La commissaire aimerait savoir si son interprétation de la portée de l'ordonnance est exacte. Si tel est le cas, elle s'interroge sur les risques potentiels encourus par les pouvoirs locaux. Elle se demande enfin si une disposition restrictive ne devrait pas être introduite à cet égard dans l'ordonnance.

M. Hamza Fassi-Fihri explique que le formulaire type de déclaration des dernières volontés permet au déclarant de se prononcer uniquement sur le mode de sépulture et le rite de la conviction philosophique. L'ordonnance déposée vise à ajouter dans ce document la possibilité de déclarer l'existence d'un contrat d'obsèques.

L'exécution du contenu d'un contrat d'obsèques revient à l'entreprise de pompes funèbres, au notaire, à la compagnie d'assurance ou à tout autre organisme habilité à cet effet. Le rôle de la commune est uniquement informatif.

Dankzij de erkenning van het uitvaartcontract als een deel van de naleving van de laatste wilsbeschikking van de privépersoon, kan de ambtenaar van de burgerlijke stand dus de begrafenisondernemer op de hoogte brengen van het bestaan van een uitvaartcontract waarmee de laatste wilsbeschikking van de overledene eventueel kan worden verduidelijkt. Dat zou het geval zijn als de overledene wenst te worden begraven op een begraafplaats of in een private grafkelder.

De inhoud, alsook de uitvoerbare aard van het contract zijn niet afhankelijk van de gemeente. De lokale besturen moeten het contract dus niet uitvoeren. De gemeente heeft een louter informatieve rol heeft.

Bijgevolg kan het sluiten van een uitvaartcontract voor sommige personen de enige manier blijken om ervoor te zorgen dat hun laatste wilsbeschikking wordt nageleefd; vandaar het belang van de mogelijkheid om de ambtenaar van de burgerlijke stand op de hoogte te brengen van het bestaan van een schriftelijke verklaring die ingediend is bij een erkende overheid. ».

II. Algemene bespreking

Mevrouw Françoise Bertieaux zegt dat de MR-fractie dit voorstel van ordonnantie steunt.

De volksvertegenwoordigster heeft echter vragen over de nadere regels inzake de toepassing van deze tekst. Zo zouden de gemeenten krachtens deze ordonnantie verplicht zijn tot het uitvoeren van de laatste wilsbeschikking van een behoeftige met betrekking tot de wijze van lijkbezorging, de asbestemming of het ritueel van de levensbeschouwing. Het komt immers toe aan de gemeenten het kisten en het vervoer van de behoeftigen kosteloos en fatsoenlijk te organiseren. Een gemeente kan bijvoorbeeld verplicht zijn op haar kosten te zorgen voor de uitstrooiing van de as van een behoeftige in een ander continent die dat gevraagd heeft.

Het commissielid wenst te weten of zij de draagwijdte van de ordonnantie juist heeft geïnterpreteerd. Als dat zo is, vraagt zij zich af welke mogelijke risico's de lokale overheden lopen. Tot slot vraagt zij zich af of daarover geen beperkende bepaling in de ordonnantie moet worden opgenomen.

De heer Hamza Fassi-Fihri legt uit dat het standaardformulier om de laatste wilsbeschikking te uiten de declarant de mogelijkheid biedt zich enkel uit te spreken over de wijze van lijkbezorging en het ritueel van de levensbeschouwing. De ingediende ordonnantie heeft tot doel de mogelijkheid om het bestaan van een uitvaartcontract aan te geven toe te voegen in dat document.

De uitvoering van de inhoud van een uitvaartcontract komt toe aan de begrafenisonderneming, de notaris, de verzekeringsmaatschappij of gelijk welke daartoe gemachtigde instantie. De rol van de gemeente is louter informatief.

M. Rudi Vervoort précise que les communes sont uniquement tenues d'organiser les funérailles des indigents de manière décente.

L'ordonnance lui semble d'ailleurs suffisamment claire sur le sujet. Il donne lecture des développements de la proposition d'ordonnance : « Le contenu, ainsi que le caractère exécutoire du contrat ne dépendront pas de la commune. Le rôle de la commune sera uniquement informatif. ».

Mme Françoise Bertieaux souligne que l'ordonnance impose aux communes de respecter les dernières volontés exprimées dans un contrat d'obsèques.

M. Hamza Fassi-Fihri répète que le contenu, ainsi que le caractère exécutoire du contrat ne dépendront pas de la commune. Le rôle de la commune sera uniquement informatif.

Mme Françoise Bertieaux aimerait néanmoins savoir comment le rôle des communes dans l'organisation des funérailles des indigents sera interprété au regard de cette ordonnance.

M. Hamza Fassi-Fihri rappelle la définition du contrat d'obsèques donnée dans l'ordonnance : « Le contrat d'obsèques est le contrat régissant les dernières volontés d'une personne conclu entre, d'une part, un particulier et, d'autre part, un notaire, une entreprise de pompes funèbres, une compagnie d'assurance ou tout autre organisme habilité à cet effet. ».

Cette définition exclut la commune des parties prenantes au contrat d'obsèques. Les pouvoirs locaux ne seront donc pas tenus d'exécuter ce qui se trouve dans le contrat.

M. Ahmed Mouhssin indique que le groupe Ecolo soutient cette proposition d'ordonnance qui vise à simplifier les démarches administratives et à permettre une meilleure communication des dernières volontés des défunts. Il ne pense donc pas que la question des funérailles des indigents soulevée par Mme Bertieaux soit pertinente dans le cadre de ce débat.

Mme Françoise Bertieaux estime, quant à elle, que cette clarification du rôle des communes dans l'organisation des funérailles des indigents était nécessaire.

L'oratrice a, en sa qualité d'échevine de l'état civil, essuyé les reproches des familles de deux personnes indigentes dont le rite n'avait pas été observé lors de la cérémonie organisée pour leurs funérailles. La commune s'était pourtant conformée à la loi ; elle avait procédé à l'inhumation des défunts sans appliquer de rite car aucune volonté n'avait été exprimée et aucune famille proche n'avait été retrouvée.

De heer Rudi Vervoort verduidelijkt dat de gemeenten enkel verplicht zijn een behoorlijke begrafenis te regelen voor behoeftigen.

De ordonnantie lijkt hem overigens duidelijk genoeg ter zake. Hij leest de toelichting bij het voorstel van ordonnantie : « De inhoud, alsook de uitvoerbare aard van het contract zijn niet afhankelijk van de gemeente, die een louter informatieve rol heeft. ».

Mevrouw Françoise Bertieaux benadrukt dat de ordonnantie de gemeenten verplicht tot naleving van de laatste wilsbeschikking die in een uitvaartcontract wordt geuit.

De heer Hamza Fassi-Fihri herhaalt dat de inhoud en de uitvoerbare aard van het contract niet afhankelijk zijn van de gemeente, die enkel een uitvoerende rol zal hebben.

Mevrouw Françoise Bertieaux zou echter willen weten hoe de rol van de gemeenten bij de organisatie van de uitvaart van behoeftigen geïnterpreteerd zal worden ten aanzien van deze ordonnantie.

De heer Hamza Fassi-Fihri wijst op de definitie die de ordonnantie geeft voor het uitvaartcontract : « Het uitvaartcontract is een contract dat de laatste wilsbeschikking van een persoon regelt en dat gesloten wordt tussen een privépersoon enerzijds en een notaris, een begrafenisonderneming, een verzekeringsmaatschappij of gelijk welke daartoe gemachtigde instantie anderzijds. ».

Die definitie sluit de gemeente uit als partij bij het uitvaartcontract. De plaatselijke overheden zijn dus niet verplicht uit te voeren wat in het contract staat.

De heer Ahmed Mouhssin zegt dat de Ecolo-fractie haar steun verleent aan dit voorstel van ordonnantie, die tot doel heeft de administratieve stappen te vereenvoudigen en een betere communicatie van de laatste wilsbeschikking van de overledene mogelijk te maken. Hij denkt dus niet dat de kwestie van de begrafenis van behoeftigen die mevrouw Bertieaux te berde brengt relevant is in dit debat.

Mevrouw Françoise Bertieaux van haar kant vindt dat die verduidelijking van de rol van de gemeenten bij de organisatie van de uitvaart noodzakelijk was.

De spreekster heeft als schepen van de burgerlijke stand al verwijten gekregen van de familie van twee behoeftigen voor wie het ritueel van de levensbeschouwing niet in acht was genomen bij hun uitvaartceremonie. De gemeente had nochtans de wet nageleefd ; zij was overgegaan tot de begrafenis van de overledenen zonder een ritueel te volgen, omdat geen enkele wilsbeschikking geuit was en geen enkele naaste familie teruggevonden was.

Cet exemple montre combien il est important que les travaux parlementaires précisent la portée de cette ordonnance afin que des communes ne se voient pas opposer des obligations qui ne sont pas les leurs.

III. Discussion des articles et votes

Article 1er

Cet article ne suscite aucun commentaire.

Vote

L'article 1er est adopté à l'unanimité des 15 membres présents.

Article 2

Cet article ne suscite aucun commentaire.

Vote

L'article 2 est adopté à l'unanimité des 15 membres présents.

Article 3

Cet article ne suscite aucun commentaire.

Vote

L'article 3 est adopté à l'unanimité des 15 membres présents.

Article 4

Cet article ne suscite aucun commentaire.

Vote

L'article 4 est adopté à l'unanimité des 15 membres présents.

Article 5

Cet article ne suscite aucun commentaire.

Vote

L'article 5 est adopté à l'unanimité des 15 membres présents.

Dat voorbeeld toont aan hoe belangrijk het is dat de draagwijdte van die ordonnantie wordt gepreciseerd in de parlementaire werkzaamheden, zodat de gemeenten niet verplicht worden tot zaken die hun niet toekomen.

III. Artikelsgewijze bespreking en stemmingen

Artikel 1

Dit artikel lokt geen enkele commentaar uit.

Stemming

Artikel 1 wordt aangenomen bij eenparigheid van de 15 aanwezige leden.

Artikel 2

Dit artikel lokt geen enkele commentaar uit.

Stemming

Artikel 2 wordt aangenomen bij eenparigheid van de 15 aanwezige leden.

Artikel 3

Dit artikel lokt geen enkele commentaar uit.

Stemming

Artikel 3 wordt aangenomen bij eenparigheid van de 15 aanwezige leden.

Artikel 4

Dit artikel lokt geen enkele commentaar uit.

Stemming

Artikel 4 wordt aangenomen bij eenparigheid van de 15 aanwezige leden.

Artikel 5

Dit artikel lokt geen enkele commentaar uit.

Stemming

Artikel 5 wordt aangenomen bij eenparigheid van de 15 aanwezige leden.

IV. Vote sur l'ensemble

La proposition d'ordonnance, dans son ensemble, est adoptée à l'unanimité des 15 membres présents.

– *Confiance est faite à la rapporteuse pour la rédaction du rapport.*

La Rapporteuse,

Isabelle MOLENBERG

La Présidente,

Martine PAYFA

IV. Stemming over het geheel

Het voorstel van ordonnantie wordt in zijn geheel aangenomen bij eenparigheid van de 15 aanwezige leden.

– *Vertrouwen wordt geschonken aan de rapporteur voor het opstellen van het verslag.*

De Rapporteur,

Isabelle MOLENBERG

De Voorzitter,

Martine PAYFA